

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 57. S. Leodegarius persecutionem patitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII tenente Ecclesia Ravennatensis, quæ ab
A. C. 677. Ecclesia Romana secesserat, obtendens,
 se nulli esse subjectam, ad obedientiam
 rediit, illisque diebus Episcopus Repara-
 tus mortem oppetiit. Constantinopoli
 Joanne Patriarcha anno 677. vita functo,
 successit Constantinus Diaconus, Ærario
 præfectus, & œconomus, seditque an-
 num unum & octo menses.

§. LVII.

*S. Leodegarius persecutionem
 patitur.*

In Francia necdum turbarum finis. Tor-
 quebat Ebroinum fortuna Leudesii,
 quem Dignitate Majoris Domus exorna-
 verant; igitur abjecta veste Monachi,
 iterum uxori jungitur, milites conducit,
 & in Regem Theodoricum movet. Leu-
 desium spe pacis deceptum in casses per-
 traxit, & interfici jussit. Tum duobus
 Episcopis ob nota flagitia depositis Deli-
 derato, cognomento Diddone, Cabillo-
 nensi, & Abbone seu Bobone, Valenti-
 no, in scelerum societatem adscitis, ad-
 esse Regis Clotarii III. filium, quem Clo-
 doveum appellabat, commentus est,
 sparsitque in vulgus, Theodoricum diem
 oppetiisse. Ipse deinde, quasi novum
 Regem populis exhibiturus, in Neu-
 striam duxit exercitum, duobus Episco-
 pis

*vit. S. Leod.
 per Anon.
 to. 2. Act.
 Ben. p. 686.
 s. 8.*

pis cum Vaimaro Campaniæ Duce in Sæculum VII
Burgundiam missis. Hi iter Augustodu- A. C. 677.
num instituerunt, S. Leodegarium occu-
paturi, qui ad tollendos abusus, qui se
absente in Ecclesiam irrepserant, incum-
bebat. Amici & Clerici ejus mone-
bant, ut fugeret, & thesauros, quos con-
gesserat, auferens hostes adempta spe
prædæ averteret. Sed ipse respondit:
*Cur probrose mecum trabam, quæ Cælo
inferre non possum? præstat ea pauperi-
bus dari.* Ergo vasa sua argentea, quo-
rum magnam vim habebat, produci, &
malleis confringi jubet, per manus viro-
rum fidelium distribuenda, illis servatis,
quæ ad usum Ecclesiarum destinata e-
rant.

Ista pecunia Monasteriis virorum fœ-
minarumque magno subsidio fuit. Po-
stea S. Episcopus indicto jejunio tridua-
no & publica omnium in sua Diœcesi
fidelium supplicatione indicta, in qua
Crux & Sanctorum Reliquiæ circa mu-
ros Civitatis circum ferebantur, sub
qualibet porta prosternebatur, & inter
lacrymas a Deo postulabat, ut, si se ad
Martyrii palmam vocaret, gregem suum
in captivitatem abstrahi non permitte-
ret. Hostium adventu perterriti popu-
li undique in Civitatem confluxerant,
clausæ portæ, & omnia ad repellendam
vim

c. 9.

Sæculum VII vim parabantur. Tunc S. Episcopus, Fi.
A. C. 677. delibus ad Ecclesiam convocatis, ve-
 niam sibi concedi ab iis expetiit, quos
 forte justo acerbius increpasset.

S. Leodega-
 rio eruuntur
 oculi.

Haud multo post tempore advenere
 hostes, & civibus muros strenue tuenti-
 bus usque ad noctem pugnatum est.
 At S. Leodegarius intelligens, quantis
 periculis se offerrent, dixit: *Cives! no-
 lo, ut iterum pugnetis. Si ad me capien-
 dum venerunt, ultro me dedam. Mit-
 tamus ex Fratribus nostris unum, qui
 ex ipsis resciat, quid sibi velint.* Qui-
 dam Abbas, nomine Meroaldus urbe e-
 gressus Diddonem adiit, qui respondit:
 Arma se non posituros, priusquam si-
 bi traditus fuisset Leodegarius, & ci-
 ves Regi Clodoveo fidem jurassent,
 affirmans jurejurando, Theodoricum lu-
 ce non frui. Postquam hoc Responsum
 ad S. Leodegarium relatum, publice e-
 dixit; se potius mortem subitum,
 quam fidem Principi juratam frangeret,
 cumque hostes igne ferroque Civitatem
 aggrederentur, omnibus fratribus vale
 ultimum dixit. Mox sumpta sancta Com-
 munionem intrepide ad portam procedit,
 aperiri jubet, & inimicis se tradit, qui
 S. Viro oculos eruerunt. Ipse sævientes
 non ligatis manibus fortiter sustinuit,
 Psalms recitans. Nec ullum gemitum
 acer-

acerbissimi supplicii genus expressit. **Sæculum VII**
 Vaimarus & Diddo Boboni Cathedram **A. C. 677.**
 Augustodunensem dederunt, amissi Episcopatus Valentini, ex quo ejectus fuerat, solatium, eumque populus, ut captivitatem effugeret, recepit. Itaque nemo quidem abstractus in vincula, sed quinque millia solidorum aureorum ex ærario Ecclesiæ, præter ea, quæ Cives pendere compulsi sunt, rapuerunt.

Vaimaro S. Leodegarium secum in Campaniam deducente, Diddo & Bobo cum Adalrico, quem in Provincia Patrium præfecturi erant, iter ingressi sunt. In via S. Genesium Archiepiscopum Lugdunensem capere animus erat; sed populo undique concurrente, & vastissimam urbem tuente, re infecta recedere coacti sunt. Archiepiscopus haud diu post, primo Nov. anno 677. vita functus Successorem habuit S. Lambertum, qui post S. Vanderillum Abbatiam Fontanellensem rexit. Ejus viri, priusquam Institutum Monasticum amplecteretur, in Aula Regis Clotarii III. magna fuerat Auctoritas. S. Lamberto in Abbacia Fontanellensi successit S. Ansbertus, tertius ibidem Abbas juxta Vaticanium S. Vanderilli, qui duos post se Successores nominaverat.

Præce-

Sæculum VII Præceperat Ebroinus, ut Leodegarius in abditissimam Silvam deductus defereretur, ubi fame periret, & spargeretur in vulgus, ipsum in aquas prolapsum fuisse & extinctum. Verum postquam diu famem tulisset, Vaimarus commiseratione motus eum in domum suam jussit adduci; imo Sancti Viri sermonibus conversus pecunias, Ecclesiæ Augustodunensi ablatas, ei restituit, quas S. Leodegarius pauperibus dandas illo remisit. Postea Ebroini artibus effectum, ut Vaimarus Episcopus Trecentis ordinaretur, verisimiliter quod ejus potentiam reformidaret. S. Leodegarius vero in quoddam Monasterium missus ibi annos duos egit. Interim cum Ebroinus Auctoritatem Majoris Domus in Regia Theodorici sibi rapuisset, atque in Neustria & Burgundia solus dominaretur, fingens se parricidii in Regem Childericum commissi Auctores ulturum, S. Leodegarium & Gairinum ipsius fratrem tanti facinoris accusavit. Ergo in conspectum Regis & Procerum producuntur, atque S. Leodegarius Ebroino necem Regis sibi vehementissime exprobranti respondit: *Tanto fastu extolleris, ut in Francia neminem tibi æqualem ferre jam possis; sed brevi Dignitatem amittes, qua indignus es.* Tunc jussu Ebroini separantur,

Sæculum VII
A.C. 677.

vit. Leod.
Anon. n. 14.

S. Gairinus.

Anonym. n.
12. Ursin.
n. 10.

tur, & prior Gairinus abstrahitur, patibu-
 lo alligatur, & lapidibus obrutus neca-
 tur. In hoc supplicio dicebat: *Domine*
Jesu! qui non venisti vocare justos sed
peccatores, suscipe animam servi tui, cui
mortem Martyrum morti similem, con-
cedere dignatus es! sic orans expiravit.

Sæculum VII
 A. C. 677.

§. LVIII.

S. Leodegarii Martyrium.

Sancti Leodegarii inimicis necdum eum
 vita privare ausis, quod ab Episcopis
 depositus non fuisset, per lacum tamen
 raptatur, in quo, cum lapillos auctissi-
 mos calcare cogeret, plantæ pedum e-
 jus cruenta dilaceratæ. Ademptis jam
 pridem oculis S. Viri labia quoque & lin-
 guam præscindunt, quo eum ad despera-
 tionem impellerent. Mox probrose ve-
 stibus spoliant, & nudum per lutum pla-
 tearum raptatum tandem strigoso equo
 imponunt, & Comiti Varingo custodien-
 dum tradunt. Ermenario ad S. Sympho-
 rianum Augustoduni Abbate ejus curam
 gerente, sanatæ sunt plagæ atque etiam
 posthac S. Episcopus loqui & verba pro-
 nunciare valuit, quod miraculum ab om-
 nibus habitum. Eum deinde Comes
 Varingus in patriam deductum tanquam
 Martyrem coluit, & in Monasterium Fes-
 canense misit, ubi duos annos commo-

Sup. n. 30.

Hist. Ecclesiast. Lib. IX. A a ra-